

Sygn. akt WSD 4/21

**ORZECZENIE
WYŻSZEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH**

Warszawa, dnia 15 kwietnia 2021 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIDP
w następującym składzie:

Przewodniczący - doradca podatkowy – SWSD Urszula Byczkowska
(sprawozdawca)

Sędzia - doradca podatkowy – SWSD Janusz Cybulski

Sędzia - doradca podatkowy – SWSD Irena Sobieska

Protokolant - Karolina Żebrowska

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego KIDP Pana Witolda Franc

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2021 r.
sprawy Pani doradcy podatkowego nr wpisu

obwinionej o czyn polegający na niewykonywaniu obowiązków zawodowych regularnego opłacania składek członkowskich, co stanowi naruszenie art. 36 pkt 3 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (t.j.: Dz. U. z 2020 r., poz. 130), tj. o przewinienie dyscyplinarne z art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o doradztwie podatkowym

na skutek odwołania wniesionego przez obwinioną
od orzeczenia Łódzkiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Łodzi z dnia 12 października 2020 r. sygn. akt SD 65/19

1. na podstawie art. 437 § 1 kpk utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie Łódzkiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Łodzi z dnia 12 października 2020 r. sygn. SD 65/19
2. na podstawie art. 636 § 1 kpk kosztami postępowania obciąża Krajową Izbę Doradców Podatkowych.

Przewodniczący

Sędzia

UZASADNIENIE

Sąd Dyscyplinarny w swoim uzasadnieniu do orzeczenia rozważył co następuję.

Sąd Dyscyplinarny przystępując do rozpoznania przedmiotowej sprawy dokonał analizy akt sprawy oraz dokonał wstępnej oceny spełnienia warunków formalnych postępowania, przede wszystkim okoliczności, czy stronom postępowania w prawidłowy sposób doręczono wszelkie zawiadomienia. Po przeprowadzeniu pozytywnej weryfikacji warunków formalnych postępowania, Sąd Dyscyplinarny dokonał analizy wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego i dokonał oceny materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu wyjaśniającym znajdującego się w aktach sprawy.

Sąd Dyscyplinarny stwierdził, że na etapie postępowania wyjaśniającego nie zostały zgromadzone dowody, które pozwoliłyby na dokładne ustalenie spełnienia znamion deliktu dyscyplinarnego polegającego na braku regularnego opłacania składek członkowskich.

W szczególności z materiału dowodowego nie wynikało, których składek (za jakle okresy) obwiniona nie zapłaciła. Z uwagi na istotne braki postępowania przygotowawczego Sąd Dyscyplinarny w trybie art. 396a ustawy z 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 1798 z zm.) postanowił zobowiązać Rzecznika Dyscyplinarnego do przedstawienia dowodów potwierdzających popełnienie czynu zabronionego oraz czas jego popełnienia, w szczególności dokumentów potwierdzających wpłaty składek członkowskich za poszczególne okresy rozliczeniowe, dokumentów potwierdzających okresy, na poczet których opłaty zostały zaliczone, dokumentów potwierdzających okresy, za które składki nie zostały uiszczone, w terminie do 19.12.2019 r. oraz odroczyć rozprawę.

Pismem z 17 grudnia 2019 r. Rzecznik Dyscyplinarny złożył dokumenty - zapisy na kontach Krajowej Izby Doradców Podatkowych dotyczące opłat składek przez Obwinioną za lata 2002-2019 wraz z wnioskiem o przeprowadzenie dowodów z w/w dokumentów na okoliczność istnienia zaległości w opłacaniu składek członkowskich na rzecz Krajowej Izby Doradców Podatkowych przez Obwinioną za poszczególne okresy rozliczeniowe. Z przedłożony dokumentów wynika, że:

- 1) w 2015 r.: 15 czerwca: zaksięgowane zostały płatności składek w łącznej kwocie 1200 zł
(opis: SKŁ.CZŁONKOWSKIE 2015R WPŁATA W UP NR 000190150611BZ 00088),
- 2) w 2016 r. nie zaksięgowano płatności żadnych składek przez Obwinioną,
- 3) w 2017 r. 2 marca zaksięgowane zostały płatności składek w łącznej kwocie 960 zł
(opis: OBOW SKL CZLONKOWSKIE 2016R WPŁATA W UP NR 00019917030IANP),
- 4) w 2018 r. nie zaksięgowano płatności żadnych składek przez Obwinioną,
- 5) w 2019 r. nie zaksięgowano płatności żadnych składek przez Obwinioną

Na rozprawie Obwiniona wyjaśniła, że powstanie zaległości było spowodowane jej sytuacją osobistą. Obecnie nie posiada środków finansowych na uregulowanie składek, a jej sytuacja finansowa jest uzależniona od rozstrzygnięcia sporów sądowych, które toczą się w innych sprawach. Obwiniona uważa, że Krajowa Izba Doradców Podatkowych nie udzieliła jej żadnej pomocy w sytuacji, kiedy

Obwiniona tej pomocy potrzebowała. Wskazała ponadto, że winnym jej sytuacji jest system, sądy i inne organy, które dokonują jej systematycznego niszczenia.

We wniosku o ukaranie Rzecznik Dyscyplinarny zarzucił obwinionej naruszenie art. 36 pkt 3 ustawy o doradztwie podatkowym. Przepis ten stanowi, że doradca podatkowy obowiązany jest w szczególności regularnie opłacać składkę członkowską. Deliktem dyscyplinarnym jest zatem nie tyle czyn polegający na nieopłaceniu składki członkowskiej, co czyn polegający na nieregularnym jej opłaceniu i tylko takie zachowanie może podlegać ocenie w postępowaniu dyscyplinarnym.

Zgodnie z art. 76 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od chwili ujawnienia czynu upłynął rok lub od chwili popełnienia czynu upłynęły 3 lata. Stosownie do art. 123 § 2 Kodeksu postępowania karnego jeżeli termin jest oznaczony, w tygodniach, miesiącach lub latach, koniec terminu przypada na ten dzień tygodnia lub miesiąca, który odpowiada początkowi terminu; jeżeli w danym miesiącu nie ma takiego dnia, koniec terminu przypada na ostatni dzień tego miesiąca.

Uwzględniając zatem powołany wyżej art. 76 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym oraz art. 123 § 2 Kodeksu postępowania karnego (w zw. z art. 79 ustawy o doradztwie podatkowym), w niniejszej sprawie rozważać można jedynie czyny popełnione przez Obwinioną w okresie od 15 maja 2016 r. do 15 maja 2019 r. (moment, wszczęcia postępowania dyscyplinarnego będący momentem złożenia do Sądu Dyscyplinarnego wniosku o ukaranie przez Rzecznika Dyscyplinarnego).

Z wniosku o ukaranie Rzecznika Dyscyplinarnego nie wynika, za jakie okresy rozliczeniowe Rzecznik Dyscyplinarny zarzuca Obwinionej popełnienie deliktu dyscyplinarnego. Zgodnie z § 6 ust. 2 uchwały nr 36/2014 IV Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych z 11 stycznia 2014 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej Krajowej Izby Doradców Podatkowych, składki członkowskie powinny być wpłacane na rachunek bankowy Izby lub do kasy Biura Izby do 20 każdego miesiąca za miesiąc poprzedni. Tożsama regulacja znajduje się w § 6 ust. 2 uchwały nr 40/2018 V Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych z dnia 13 stycznia 2018 r. sprawie zasad gospodarki finansowej Krajowej Izby Doradców Podatkowych. W realiach niniejszej sprawy oznacza to, że ocenie podlegać będzie wypełnienie przez Obwinioną obowiązku regularnej zapłaty składek za okresy od kwietnia 2016 r. (termin płatności: 20 maja 2016 r.) do marca 2019 r. (termin płatności: 20 kwietnia 2019 r. - składając wniosek o ukaranie w dniu 15 maja 2019 r. Rzecznik Dyscyplinarny nie miałby podstaw do oceny terminowej zapłaty składki za kwiecień 2019 r., której termin zapłaty upływał 20 maja 2019 r.).

Podstawę do oceny wypełniania przez Obwinioną wskazanego obowiązku stanowią zapisy na kontach Krajowej Izby Doradców Podatkowych dotyczące wpłat składek przez Obwinioną za lata 2015-2019, które Sąd Dyscyplinarny ocenia, jako wiarygodne i odzwierciedlające rzeczywisty bieg zdarzeń. Dokumenty te dają podstawę do przyjęcia, że:

1) co prawda w 2016 r. Obwiniona nie dokonywała wpłat, jednakże z wpłaty dokonanej w 2015 r. na koncie Obwinionej powstała nadpłata w kwocie 500 zł (bilans otwarcia 2016 r.), co skłoniło Sąd Dyscyplinarny do przyjęcia, że składki za miesiące, od kwietnia 2016 r. do października 2016 r. zostały, zapłacone w terminie w całości (kwota 560 zł), natomiast składka za listopad 2016 r. została zapłacona jedynie w połowie (40 zł); Sąd Dyscyplinarny przyjął z korzyścią dla Obwinionej zaliczenie nadpłaty z początku roku na poczet składek za miesiące od kwietnia do listopada 2016 r., pomijając okresy od początku roku, które zgodnie z wcześniejszymi uwagami nie mogą być już objęte odpowiedzialnością dyscyplinarną;

2) w 2017 r.

z wpłaty dokonanej 2 marca 2017 r. pokryta została zaległa część składki z: a listopad 2016 r. (40 zł), zaległa składka za grudzień 2016 r. (80 zł), zaległa składka z: a tydzień 2017 r. (80 zł);

z pozostałej kwoty w/w wpłaty (tj. 760 zł) pokryte zostały składki za miesiące od lutego do października 2017 r. (720 zł) oraz część składki za listopad 2017 r. (40 zł) - Sąd Dyscyplinarny przyjmuje z korzyścią dla Obwinionej, że składki za te okresy zostały zapłacone w terminie, przy czym za listopad 2017 r. jedynie w części,

3) w 2018 r. Obwiniona nie dokonała terminowej zapłaty żadnej ze składek członkowskich (nie dokonała ponadto żadnej wpłaty w ogóle);

4) w 2019 r. Obwiniona nie dokonała terminowej zapłaty żadnej ze składek członkowskich (nie dokonała ponadto żadnej wpłaty w ogóle).

Niewątpliwie zatem doszło do popełnienia przez Obwinioną czynu zabronionego polegającego na nieregularnym opłaceniu składek członkowskich w odniesieniu do składek za miesiące:

od listopada do grudnia 2016 r. (2 składki członkowskie, przy czym składka za listopad została zapłacona w połowie kwoty),

styczeń 2017 r. oraz od listopada do grudnia 2017 r. (3 składki członkowskie, przy czym składka za listopad została zapłacona w połowie kwoty), od stycznia do grudnia 2018 r. (12 składek członkowskich), od stycznia do marca 2019 r. (3 składki członkowskie).

Sąd Dyscyplinarny co prawda dał wiarę wyjaśnieniom Obwinionej, że jej sytuacja osobista była trudna, jednakże przyjął, że nie była to sytuacja uniemożliwiająca płatność miesięcznej składki w wysokości 80 zł. Obwiniona nie przedłożyła ponadto żadnych dowodów świadczących o próbie uzyskania ulgi w zapłacie składek członkowskich, choć jest to najprostszy możliwy sposób rozwiązania ewentualnych problemów z regularną płatnością składek.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy o doradztwie poddachowym, doradcy podatkowi ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków zawodowych określonych prawem. Regularne opłacanie składki członkowskiej stanowi obowiązek zawodowy doradcy podatkowego, o czym przesądza treść art. 36 pkt 3 ustawy o doradztwie poddachowym. Naruszenie tego obowiązku może więc rodzić odpowiedzialność dyscyplinarną. Składki członkowskie stanowią podstawowe źródło finansowania działalności samorządu doradców podatkowych. stosownie do § 50 ust. 1 pkt 1 Statutu Krajowej Izby Doradców Podatkowych.

W oparciu o wyżej wskazane ustalenia, Sąd Dyscyplinarny stwierdził, że Obwiniona dopuściła się zaniedbania jednego z podstawowych obowiązków doradcy podatkowego, jakim jest obowiązek regularnego opłacania składek członkowskich, czyn zrealizowała znamiona czynu sprzecznego z art. 36 pkt 3 ustawy o doradztwie poddachowym. Z uwagi na fakt, że składki członkowskie stanowią podstawowe źródło finansowania samorządu doradców podatkowych, nie można w tym przypadku mówić o znikomym stopniu szkodliwości.

Stosownie do art. 64 ust. 2 ustawy o doradztwie poddachowy, karami dyscyplinarnymi są: upomnienie, nagana, zawieszenie prawa wykonywania zawodu na okres od 6 miesięcy do lat 3 oraz pozbawienie prawa wykonywania zawodu. Rolą Sądu Dyscyplinarnego jest orzeczenie kary adekwatnej do popełnionego deliktu zawodowego spośród kar wskazanych w w/w przepisie. Dokonując oceny przewinienia pod kątem stopnia szkodliwości zarzucanego czynu oraz celów, jakie wymierzona kara powinna spełnić. Sąd Dyscyplinarny stwierdził, że wnioskowana przez Rzecznika Dyscyplinarnego

kara pozbawienia prawa wykonywania zawodu nie odpowiada wadze popełnionego czynu i nie spełni swoich celów. Po pierwsze, na nieregularnie opłacanie składek członkowskich z pewnością mogła mieć wpływ sytuacja osobista Obwinionej (choć nie wyłączała ona w ocenie Sądu Dyscyplinarnego winy Obwinionej, jak wskazano wyżej). Po drugie, część składek płacona była regularnie. Ponadto, Sąd Dyscyplinarny daje wiarę Obwinionej, że uporządkowania jej spraw osobistych pozwoli na zapłatę w przyszłości zaległych składek i dokonanie zapłaty składek bieżących regularnie.

W tej sytuacji Sąd Dyscyplinarny orzekł karę określoną w art. 64 ust. 2 pkt 3 ustawy o doradztwie podatkowym, czyli karę zawieszenia prawa wykonywania zawodu na okres 6 miesięcy.

Obwiniona wnosząc odwołanie od orzeczenia Sądu Dyscyplinarnego, oświadczyła że nie zgadza się z nim, gdyż wskazała okoliczności, które uzasadnią odstąpienie od jej karania.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny nie znalazł w aktach sprawy przesłanek pozwalających na odstąpienie od karania Obwinionej.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny w pełni podzielił stanowisko Sądu Dyscyplinarnego i utrzymał w mocy jego orzeczenie.

Pouczenie:

Od orzeczenia wydanego przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny przysługuje stronom odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania obwinionego sądu apelacyjnego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem (art. 75 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym).